

จรรยาบรรณ
สายวิชาการ และสายสนับสนุนวิชาการ
ของ
คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ฉบับปรับปรุงครั้งที่ ๕
มีนาคม ๒๕๕๖

คำนำ

คณะพยาบาลศาสตร์ ได้ตระหนักถึงความสำคัญของการมีจรรยาบรรณวิชาชีพอาจารย์พยาบาล และบุคลากรสายสนับสนุนวิชาการ เพื่อให้อาจารย์และบุคลากร สำนึกในหน้าที่ ดำรงไว้ซึ่งศักดิ์ศรี ชื่อเสียง เกียรติคุณและเกียรติคุณของอาจารย์พยาบาลและบุคลากร คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ คณะกรรมการดำเนินงานจรรยาบรรณวิชาชีพ คณะพยาบาลศาสตร์ จึงได้จัดทำจรรยาบรรณอาจารย์พยาบาลและบุคลากรสายสนับสนุนวิชาการ ของคณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒขึ้น ตามประกาศของคณะกรรมการ ข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา (ก.พ.อ.) เรื่องมาตรฐานของ จรรยาบรรณที่พึงมีใน สถาบันอุดมศึกษา ลงวันที่ ๒๔ มิถุนายน พ.ศ.๒๕๕๑ ซึ่งกำหนดโดยอำนาจตามความในมาตรา ๑๔(๙) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ.๒๕๔๗ และตามข้อบังคับ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เรื่อง จรรยาบรรณสำหรับบุคลากรมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ทั้งนี้คณะกรรมการจรรยาบรรณวิชาชีพ ได้จัดทำจรรยาบรรณอาจารย์พยาบาลและบุคลากร สายสนับสนุนวิชาการ ฉบับปรับปรุงครั้งที่ ๕ ขึ้น เนื่องจากมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้แก้ไข ข้อบังคับมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ว่าด้วย จรรยาบรรณสำหรับบุคลากรมหาวิทยาลัยศรีนครินทร วิโรฒ พ.ศ.๒๕๕๖ ลงวันที่ ๑๒ มีนาคม ๒๕๕๖ จึงขอเผยแพร่จรรยาบรรณวิชาชีพอาจารย์พยาบาล และ บุคลากร (ฉบับปรับปรุงครั้งที่ ๕) ให้ได้รับรู้และถือปฏิบัติโดยทั่วกัน

คณะกรรมการจรรยาบรรณวิชาชีพ

คณะพยาบาลศาสตร์

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ประกาศคณะกรรมการศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
เรื่อง จรรยาบรรณของวิชาชีพอาจารย์พยาบาล

ด้วยคณะกรรมการศาสตร์ มีภารกิจในการจัดการเรียนการศึกษา สาขาการพยาบาลศาสตร์ เพื่อผลิตบุคลากรวิชาชีพการพยาบาลที่มีคุณภาพเพื่อตอบสนองความต้องการของสังคมด้านสุขภาพ

อาจารย์พยาบาลซึ่งเป็นผู้ที่มีความสำคัญในการปฏิบัติภารกิจโดยยึดหลักจรรยาบรรณวิชาชีพ จรรยาบรรณที่พึงมีในสถาบันอุดมศึกษา จรรยาบรรณครู จรรยาบรรณอาจารย์มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ จึงเห็นสมควรประกาศจรรยาบรรณวิชาชีพอาจารย์ คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ดังนี้

๑. มีความรู้ และทักษะในการปฏิบัติการพยาบาล ปฏิบัติการพยาบาลถูกต้องตามขอบเขตมาตรฐานวิชาชีพสามารถถ่ายทอดความรู้ให้กับนิสิตได้
๒. มีความรับผิดชอบ ปฏิบัติงานตามพันธกิจของคณะกรรมการศาสตร์ด้วยความตั้งใจ และเสียสละอย่างเต็มความสามารถ สามารถประสานงานกับผู้อื่นได้
๓. พัฒนาตนเองทั้งด้านวิชาการและวิชาชีพ
๔. มีวิจารณญาณในการตัดสินใจแก้ปัญหาได้อย่างถูกต้องและควบคุมอารมณ์ได้อย่างเหมาะสม
๕. มีจรรยาบรรณในการวิจัยและการทำผลงานทางวิชาการ
๖. ประพฤติตนเป็นแบบอย่างอันดีงามแก่นิสิตและบุคคลทั่วไป ทั้งด้านบุคลิกภาพ การแต่งกาย อธยาศัย และการมนุษยสัมพันธ์
๗. มีความรักเมตตา เอื้ออาทรช่วยเหลือต่อศิษย์ และบุคคลทั่วไป

๘. รับฟังความคิดเห็นและยอมรับในความเป็นปัจเจกบุคคลของคณาจารย์ บุคลากรสายสนับสนุน นิสิต และบุคคลทั่วไป
๙. ไม่กระทำการอันเป็นการแสวงหาผลประโยชน์แก่ตนจากศิษย์หรือบุคคลใดในการปฏิบัติหน้าที่
๑๐. ให้ความเคารพนับถือและปฏิบัติตนตามคำแนะนำของผู้บังคับบัญชา
๑๑. ให้ความเมตตากรุณา คำแนะนำในการปฏิบัติงาน และสนับสนุนผู้ร่วมงานและผู้ใต้บังคับบัญชาให้เกิดความก้าวหน้าในหน้าที่การงาน
๑๒. มีส่วนร่วมในการพัฒนาคณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ และองค์กรวิชาชีพ
๑๓. รับผิดชอบ ตอบสนองความต้องการของสังคมและประชาชน
๑๔. ประพฤติตนตามระบอบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นพระประมุข

ประกาศ ณ วันที่ ๒ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๕๐

(รองศาสตราจารย์ศศิธร วรรณพงษ์)
คณบดีคณะพยาบาลศาสตร์

การปฏิบัติตามจรรยาบรรณวิชาชีพอาจารย์พยาบาล

คณะพยาบาลศาสตร์ ได้ตระหนักถึงความสำคัญของการมีจรรยาบรรณวิชาชีพ อาจารย์พยาบาล เพื่อให้อาจารย์สำนึกในหน้าที่ ดำรงไว้ซึ่งศักดิ์ศรี ชื่อเสียง เกียรติคุณ เกียรติคุณ ของอาจารย์พยาบาล คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ จึงได้ดำเนินการตามกระบวนการดังนี้

๑. กระบวนการส่งเสริมให้ อาจารย์และผู้ที่เกี่ยวข้องได้รับรู้และปฏิบัติตาม จรรยาบรรณวิชาชีพอาจารย์

๑.๑ จัดทำร่างจรรยาบรรณวิชาชีพอาจารย์และทำประชาพิจารณ์ในการประชุมอาจารย์ทั้งคณะฯ

๑.๒ ปรับแก้จรรยาบรรณวิชาชีพอาจารย์พยาบาล หลังจากการประชาพิจารณ์มาแล้ว และประกาศให้ทุกคนถือปฏิบัติ

๑.๓ เผยแพร่จรรยาบรรณวิชาชีพของอาจารย์ให้บุคลากรและนิสิตในคณะฯ ได้รับรู้โดยทั่วกัน

๑.๔ แต่งตั้งคณะกรรมการจรรยาบรรณวิชาชีพอาจารย์พยาบาล (ตั้งเอกสารแนบในภาคผนวก)

๒. ทำหน้าที่ส่งเสริมกำกับดูแลตามจรรยาบรรณ

๒.๑ ในการจัดการเรียนการสอน ส่งเสริมให้มีการกำหนดใน วัตถุประสงค์เกี่ยวกับจรรยาบรรณวิชาชีพทุกรายวิชา ทั้งภาคทฤษฎีและปฏิบัติ และ กำหนดเป็นนโยบายให้อาจารย์สอดแทรก เกี่ยวกับคุณธรรม จริยธรรม จรรยาบรรณ วิชาชีพ ในการสอนทุกรายวิชา

๒.๒ แต่งตั้งคณะกรรมการคัดเลือกอาจารย์ นิสิต และบุคลากรดีเด่น โดยในการคัดเลือกคำนึงถึงการเป็นผู้มีคุณธรรม จริยธรรม และสำหรับอาจารย์

๒.๓ จัดให้มีการบรรยายเกี่ยวกับการพัฒนาคุณธรรม จริยธรรมแก่ คณาจารย์ บุคลากรและนิสิตทุกชั้นปี

๒.๔ นำจรรยาบรรณไปเป็นหัวข้อการประเมินผลการปฏิบัติงานของ อาจารย์ และบุคลากร คณะพยาบาลศาสตร์ เพื่อพิจารณาความดีความชอบ

๓. การกำกับดูแลและการปฏิบัติตามจรรยาบรรณ

๓.๑ คณะกรรมการดำเนินงานจรรยาบรรณวิชาชีพ ทำหน้าที่สอดส่องดูแลอาจารย์ ให้ปฏิบัติตามจรรยาบรรณตลอดจนติดตามผลการปฏิบัติงาน

๓.๒ คณะพยาบาลศาสตร์แต่งตั้งอาจารย์ประจำชั้น และอาจารย์ที่ปรึกษาทำหน้าที่ ดูแลความประพฤติของนิสิตในความดูแล

๓.๓ หัวหน้าสาขาวิชา เป็นผู้สอดส่องดูแลให้อาจารย์ปฏิบัติตามจรรยาบรรณวิชาชีพ อาจารย์

๓.๔ จัดให้มีการรายงานการปฏิบัติตามจรรยาบรรณในวาระการประชุม คณะกรรมการจรรยาบรรณ

๔. การดำเนินการกับผู้ที่ไม่ปฏิบัติตามจรรยาบรรณ

การดำเนินการกับผู้ที่ไม่ปฏิบัติตามจรรยาบรรณ ต้องปฏิบัติโดยยึดหลักความยุติธรรม มีเมตตาธรรม ไม่มีอคติใดๆ โดยตั้งคณะกรรมการสอบสวนความผิด โดยมีโทษ ตั้งแต่

๔.๑ ตักเตือนเมื่อกระทำผิดเล็กน้อย

๔.๒ ภาคทัณฑ์ เมื่อกระทำผิดมากขึ้น เพื่อให้ปรับพฤติกรรมไปในทางที่ดีขึ้น

๔.๓ บันทึกลงไว้ในประวัติ

๔.๔ ในการประเมินผล ต้องแจ้งให้ผู้ทำการประเมินได้รับทราบทุกครั้ง

๔.๕ ถ้าทำผิดร้ายแรง ทำเรื่องเสนอมหาวิทยาลัยเพื่อพิจารณาต่อไป

๕. การวางแผนป้องกันหรือหาแนวทางแก้ไขการกระทำผิดจรรยาบรรณ

๕.๑ ทำความเข้าใจและปลูกฝังจิตสำนึกการปฏิบัติตามจรรยาบรรณของอาจารย์ และบุคลากรทุกระดับ

๕.๒ สร้างคณะพยาบาลศาสตร์ให้เป็นองค์กรแห่งความสุข บุคลากรในคณะทุกคน มีความรัก และปรารถนาดีต่อองค์กร ทุกคนมีเป้าหมายเดียวกันคือต้องสร้างความเจริญรุ่งเรือง และ สร้างชื่อเสียงอันดีงามให้แก่คณะพยาบาลศาสตร์

๕.๓ ให้ทุกคนมีส่วนร่วมในการบริหารองค์กร และผู้บริหารให้ความยุติธรรมแก่ บุคลากรทุกคน

๕.๔ จัดสัมมนา บรรยาย เพื่อเสริมสร้างคุณธรรม จริยธรรม ของบุคลากรใน คณะฯ อย่างสม่ำเสมอ

๕.๕ ยกย่อง ชมเชย เมื่อทำความดี

ประกาศคณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
เรื่อง จรรยาบรรณของบุคลากรสายสนับสนุนวิชาการ

ด้วยคณะพยาบาลศาสตร์ มีภารกิจในการจัดการเรียนการศึกษาศาขพยาบาลศาสตร์ เพื่อผลิตบุคลากรวิชาชีพการพยาบาลที่มีคุณภาพ เพื่อตอบสนองความต้องการของสังคมด้านสุขภาพ

บุคลากรสายสนับสนุนวิชาการเป็นผู้ที่มีความสำคัญในการปฏิบัติภารกิจโดยยึดหลักจรรยาบรรณของบุคลากร จึงเห็นสมควรประกาศจรรยาบรรณบุคลากรสายสนับสนุนวิชาการ คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ดังนี้

๑. ปฏิบัติตามกฎหมายและระเบียบของคณะพยาบาลศาสตร์มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
๒. มีความรับผิดชอบต่อนหน้าที่ในการปฏิบัติงาน เพื่อประโยชน์ของคณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
๓. ปฏิบัติหน้าที่ด้วยความซื่อสัตย์สุจริต ละเว้นการรับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดอันมิชอบ
๔. ใฝ่หาความรู้และพัฒนางานให้มีประสิทธิภาพอยู่เสมอ
๕. มีความจริงใจต่อเพื่อนร่วมงานทั้งต่อหน้าและลับหลัง รักษาและส่งเสริมความสามัคคีในหมู่คณะ
๖. เต็มใจให้บริการตามหน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย
๗. ปฏิบัติงานด้วยความขยัน อดทน และเสียสละ

๘. ปฏิบัติตนต่อผู้ร่วมงาน ตลอดจนผู้เกี่ยวข้องด้วยความสุภาพ มีน้ำใจ และมีมนุษยสัมพันธ์อันดี
๙. ปฏิบัติตนเป็นผู้ใช้เวลาให้เป็นประโยชน์ต่อทางราชการอย่างเต็มที่
๑๐. ให้ความร่วมมือในการดำเนินกิจกรรมต่างๆ ของคณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
๑๑. ปฏิบัติงานโดยมุ่งประโยชน์ส่วนรวมมากกว่าประโยชน์ส่วนตน

ประกาศ ณ วันที่ ๒ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๕๐

(รองศาสตราจารย์ศศิธร วรรณพงษ์)
คณบดีคณะพยาบาลศาสตร์

ภาคผนวก

ความหมายของจรรยาบรรณ (Code of ethics)

หมายถึง กรอบของมาตรฐานความประพฤติทางศีลธรรม ที่บุคคลพึงยึดถือและปฏิบัติเพื่อเป็นแนวทางของการคิด พุด และทำสิ่งต่างๆ

จรรยาบรรณวิชาชีพพยาบาล (พ.ศ.๒๕๕๖)

๑. พยาบาลรับผิดชอบต่อประชาชน ผู้ต้องการการพยาบาล และบริการสุขภาพ
๒. พยาบาลประกอบวิชาชีพ ด้วยความเมตตากรุณา เคารพในคุณค่าของชีวิต ความเป็นสุภาพดีและความผาสุกของเพื่อนมนุษย์
๓. พยาบาลมีปฏิสัมพันธ์ทางวิชาชีพกับผู้ใช้บริการ ผู้ร่วมงาน และประชาชน ด้วยความเคารพในศักดิ์ศรี และสิทธิมนุษยชนของเพื่อนมนุษย์
๔. พยาบาลยึดหลักความยุติธรรม และความเสมอภาคในสังคมมนุษย์
๕. พยาบาลประกอบวิชาชีพโดยมุ่งความเป็นเลิศ
๖. พยาบาลพึงป้องกันอันตรายต่อสุขภาพ และชีวิตของผู้ใช้บริการ
๗. พยาบาลรับผิดชอบในการปฏิบัติในสังคม เกิดความเชื่อถือไว้วางใจต่อพยาบาล และต่อวิชาชีพการพยาบาล
๘. พยาบาลพึงร่วมในการทำความเจริญก้าวหน้า ให้แก่วิชาชีพการพยาบาล
๙. พยาบาลพึงรับผิดชอบต่อตนเอง เช่นเดียวกับรับผิดชอบต่อผู้อื่น

จรรยาบรรณครู (พ.ศ.๒๕๓๙)

๑. ครูต้องรักและเมตตาศิษย์ โดยให้ความเอาใจใส่ช่วยเหลือส่งเสริม ให้กำลังใจในการศึกษาเล่าเรียนแก่ศิษย์โดยสม่ำเสมอ
๒. ครูต้องอบรม สั่งสอน ฝึกฝน สร้างเสริมความรู้ ทักษะและนิสัย ที่ถูกต้องดีงาม ให้แก่ศิษย์อย่างเต็มความสามารถ ด้วยความบริสุทธิ์ใจ
๓. ครูต้องประพฤติ ปฏิบัติตนเป็นแบบอย่างที่ดีแก่ศิษย์ทั้งทางกาย วาจา และจิตใจ
๔. ครูต้องไม่กระทำตนเป็นปฏิปักษ์ต่อความเจริญทางกาย สติปัญญา จิตใจ อารมณ์และสังคมของศิษย์
๕. ครูต้องไม่แสวงหาประโยชน์อันเป็นอามิสสินจ้างจากศิษย์ ในการปฏิบัติหน้าที่ตามปกติ และไม่ใช้ให้ศิษย์กระทำการอันใด ๆ อันเป็นการหาผลประโยชน์ให้แก่ตนโดยมิชอบ

๖. ครูย่อมพัฒนาตนเองทั้งทางด้านวิชาชีพ ด้านบุคลิกภาพและวิสัยทัศน์ให้ทันต่อการพัฒนาทางวิทยาการ เศรษฐกิจสังคม และการเมืองอยู่เสมอ
๗. ครูย่อมรักและศรัทธาในวิชาชีพครูและเป็นสมาชิกที่ดีต่อองค์กรวิชาชีพครู
๘. ครูพึงช่วยเหลือเกื้อกูลครูและชุมชนในทางสร้างสรรค์
๙. ครูพึงประพฤติ ปฏิบัติ เป็นผู้นำในการอนุรักษ์ และพัฒนาภูมิปัญญา และวัฒนธรรมไทย

จรรยาบรรณบุคลากรฝ่ายสนับสนุนวิชาการ

๑. ตระหนักถึงหน้าที่และความรับผิดชอบในการปฏิบัติงาน เพื่อเป็นประโยชน์ของหน่วยงานและมหาวิทยาลัย
๒. มีความจริงใจต่อเพื่อนร่วมงานทั้งต่อหน้าและลับหลัง
๓. ประพฤติตนให้เป็นที่เชื่อถือของบุคคลทั่วไป
๔. ใฝ่หาความรู้ และพัฒนางานให้มีประสิทธิภาพอยู่เสมอ
๕. ปฏิบัติหน้าที่ด้วยความซื่อสัตย์ ละเว้นการรับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดอัน

มิชอบ

ประกาศ ก.พ.อ.

เรื่อง มาตรฐานของจรรยาบรรณที่พึงมีในสถาบันอุดมศึกษา

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๔(๙) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ ก.พ.อ. จึงกำหนดมาตรฐานของจรรยาบรรณที่พึงมีในสถาบันอุดมศึกษาไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ จรรยาบรรณที่กำหนดจะต้องครอบคลุมข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษาทุกประเภททุกตำแหน่งโดยต้องคำนึงถึงลักษณะงาน ลักษณะวิชาชีพและลักษณะวิชาการด้วย

ข้อ ๒ จรรยาบรรณที่กำหนดต้องยึดมั่นในหลักการต่อไปนี้

- (๑) ยึดมั่นและยืนหยัดในสิ่งที่ถูกต้อง
- (๒) ซื่อสัตย์สุจริตและรับผิดชอบต่อ
- (๓) ปฏิบัติหน้าที่ด้วยความโปร่งใสและสามารถตรวจสอบได้
- (๔) ปฏิบัติหน้าที่โดยไม่เลือกปฏิบัติอย่างไม่เป็นธรรม
- (๕) มุ่งผลสัมฤทธิ์ของงาน
- (๖) ไม่ใช้อำนาจครอบงำผิดทำนองคลองธรรมต่อนักศึกษา

ข้อ ๓ จรรยาบรรณที่กำหนดต้องครอบคลุม

- (๑) จรรยาบรรณต่อตนเอง
- (๒) จรรยาบรรณต่อวิชาชีพ
- (๓) จรรยาบรรณต่อการปฏิบัติงาน
- (๔) จรรยาบรรณต่อหน่วยงาน
- (๕) จรรยาบรรณต่อผู้บังคับบัญชา
- (๖) จรรยาบรรณต่อผู้ใต้บังคับบัญชา
- (๗) จรรยาบรรณต่อผู้ร่วมงาน
- (๘) จรรยาบรรณต่อนิสิตนักศึกษาและผู้รับบริการ

(๙) จรรยาบรรณต่อประชาชน

(๑๐) จรรยาบรรณต่อสังคม

ข้อ ๔ การกระทำผิดต่อจรรยาบรรณของข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา และพนักงานในสถาบันอุดมศึกษาดังต่อไปนี้ อย่างน้อยให้ถือว่าเป็นการกระทำผิดจรรยาบรรณอย่างร้ายแรง

- (๑) การนำผลงานทางวิชาการของผู้อื่นมาเป็นผลงานของตนโดยมิชอบ
- (๒) การล่วงละเมิดทางเพศหรือมีความสัมพันธ์ทางเพศกับนักศึกษาซึ่งมิใช่คู่สมรสของตน
- (๓) การเรียกรับหรือยอมจะรับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดจากนักศึกษาหรือผู้รับบริการเพื่อกระทำหรือไม่กระทำการใด
- (๔) การเปิดเผยความลับของนักศึกษาที่ได้มาจากการปฏิบัติหน้าที่หรือจากความไว้วางใจ ทั้งนี้โดยมิชอบก่อให้เกิดความเสียหายแก่นักศึกษาหรือผู้รับบริการ
- (๕) การสอน หรืออบรมนักศึกษาเพื่อให้กระทำการที่รู้อยู่ว่าผิดกฎหมายหรือฝ่าฝืนศีลธรรมอันดีของประชาชนอย่างร้ายแรง
- (๖) การกระทำความผิดอื่นตามที่สภามหาวิทยาลัยกำหนดตามสภาพและความร้ายแรงของการกระทำ

ข้อ ๕ ให้มีองค์กรและกระบวนการดำเนินการทางจรรยาบรรณซึ่งอย่างน้อยต้องมีมาตรฐานดังต่อไปนี้

- (๑) องค์กรพิจารณาและวินิจฉัยการกระทำความผิดจรรยาบรรณ จะต้องเป็นคณะบุคคลที่มีความเป็นอิสระและเป็นกลาง
- (๒) การริเริ่มดำเนินการทางจรรยาบรรณอาจกระทำได้โดยผู้กล่าวหา หรือผู้บังคับบัญชาขอให้ดำเนินการ หรือคณะกรรมการจรรยาบรรณเห็นสมควรสอบสวน
- (๓) การสอบสวนและพิจารณาต้องยึดหลักการให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบข้อกล่าวหา การรับฟังการแก้ข้อกล่าวหาของผู้ถูกกล่าวหาอย่างเพียงพอ การเปิดโอกาสให้มีการคัดค้านผู้สอบสวนหรือกรรมการได้ การคุ้มครองผู้กล่าวหาหรือพยานที่เป็นนักศึกษา

ข้อ ๖ โทษทางจรรยาบรรณ ประกอบด้วย

(๑) การตักเตือน

(๒) การภาคทัณฑ์

(๓) การประณาม

(๔) การบันทึกในทะเบียนประวัติบุคคล

(๕) การงดขอพระราชทานเครื่องราชอิสริยาภรณ์ภายในเวลาที่กำหนดตามความเหมาะสม

(๖) การห้ามขอตำแหน่งทางวิชาการภายในเวลาที่กำหนดตามความเหมาะสม

(๗) โทษอื่นที่สภามหาวิทยาลัยกำหนดตามสภาพและความร้ายแรงของความผิด

การกำหนดโทษต้องคำนึงถึงสภาพและความร้ายแรงของความผิด และอาจ

กำหนดโทษอย่างเดียวหรือหลายอย่างรวมกันได้ตามความเหมาะสม

ทั้งนี้ ไม่ว่าจะมีการลงโทษทางวินัยหรือไม่ก็ตาม

ข้อ ๗ จรรยาบรรณที่สภาสถาบันอุดมศึกษากำหนดจะต้องกำหนดให้ชัดเจนว่าการประพฤติผิดจรรยาบรรณในเรื่องใดไม่เป็นความผิดวินัย หรือเป็นความผิดวินัยไม่ร้ายแรง หรือเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

ข้อ ๘ ให้สภาสถาบันอุดมศึกษาจัดให้มีมาตรการส่งเสริมจรรยาบรรณแก่บุคลากรอย่างสม่ำเสมอ โดยอาจกำหนดให้คณะกรรมการจรรยาบรรณหรือหน่วยงานอื่นมีหน้าที่ดำเนินการดังกล่าว

ข้อ ๙ ในการกำหนดจรรยาบรรณให้สภาสถาบันอุดมศึกษารับฟังความคิดเห็นและข้อเสนอแนะของข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษาประกอบด้วย

ประกาศ ณ วันที่ ๒๔ มิถุนายน พ.ศ.๒๕๕๑

(นายวิจิตร ศรีสอาน)

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ

ประธาน ก.พ.อ.

ข้อบังคับมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ว่าด้วย จรรยาบรรณบุคลากรมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พ.ศ. ๒๕๕๖

เพื่อให้บุคลากรมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ สามารถปฏิบัติหน้าที่ราชการได้อย่างมีประสิทธิภาพ เป็นผู้ประพฤติปฏิบัติดี ตระหนักในหน้าที่รับผิดชอบ มีส่วนร่วมในการรักษาและส่งเสริมชื่อเสียงเกียรติคุณของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ให้เป็นที่ยอมรับยกย่องจากบุคคลทั่วไป

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๔๕ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ มาตรา ๑๖(๒) แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พ.ศ. ๒๕๔๑ ประกอบกับประกาศ ก.พ.อ. เรื่อง มาตรฐานของจรรยาบรรณที่พึงมีในสถาบันอุดมศึกษา ฉบับลงวันที่ ๒๔ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๕๑ และมติสภามหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ในคราวประชุมครั้งที่ ๓/๒๕๕๖ เมื่อ วันที่ ๘ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๕๖ จึงได้ออกข้อบังคับไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า “ข้อบังคับมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ว่าด้วย จรรยาบรรณบุคลากรมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พ.ศ. ๒๕๕๖”

ข้อ ๒ ข้อบังคับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศเป็นต้นไป

ข้อ ๓ บรรดาระเบียบ ข้อบังคับ ประกาศ คำสั่ง และมติ ที่ประกาศใช้ก่อน ข้อบังคับนี้ ซึ่งมีข้อความที่ขัดหรือแย้งกับข้อบังคับนี้ ให้ใช้ข้อบังคับนี้แทน

ข้อ ๔ ในข้อบังคับนี้

“มหาวิทยาลัย” หมายความว่า มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

“สภามหาวิทยาลัย” หมายความว่า สภามหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

“อธิการบดี” หมายความว่า อธิการบดีมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

“บุคลากร” หมายความว่า ข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พนักงานมหาวิทยาลัย และลูกจ้าง ที่สังกัดหรือปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

“คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการจรรยาบรรณ

“ผู้บังคับบัญชา” หมายความว่า อธิการบดี คณบดี ผู้อำนวยการสถาบัน ผู้อำนวยการสำนัก หรือหัวหน้าหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่า

“ผู้เรียน” หมายความว่า นิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ และหมายความรวมถึงนักเรียนโรงเรียนสาธิตในสังกัดมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ และผู้เรียนตามโครงการต่างๆ ที่ดำเนินการโดยมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ข้อ ๕ ให้อธิการบดีรักษาการตามข้อบังคับนี้

ในกรณีที่มีปัญหาเกี่ยวกับการปฏิบัติตามข้อบังคับนี้หรือการใดที่ไม่ได้กำหนดไว้ในข้อบังคับนี้ให้เป็นอำนาจคณะกรรมการจรรยาบรรณเป็นผู้พิจารณาเบื้องต้น แล้วเสนอต่ออธิการบดีวินิจฉัยสั่งการและให้ถือเป็นที่สุด

ในกรณีตามข้อ ๑๖ ให้คณะกรรมการจรรยาบรรณเสนอต่อสภามหาวิทยาลัยวินิจฉัยสั่งการ และให้ถือเป็นที่สุด

หมวดที่ ๑

จรรยาบรรณ

ส่วนที่ ๑

หลักการของจรรยาบรรณ

ข้อ ๖ บุคลากรต้องปฏิบัติตนตามหลักการของจรรยาบรรณโดยรวม ดังนี้

(๑) ยึดมั่น ยืนหยัด ในสิ่งที่ถูกต้องซื่อสัตย์สุจริตและมีความรับผิดชอบในการปฏิบัติหน้าที่

(๒) ปฏิบัติหน้าที่ด้วยความเป็นธรรม โปร่งใส สามารถตรวจสอบได้ และไม่เลือกปฏิบัติยกเว้นในกรณีที่เป็นมาตรการที่กำหนดขึ้น เพื่อขจัดอุปสรรคหรือส่งเสริมให้บุคคลสามารถได้มีโอกาสเท่าเทียม กับบุคคลอื่น

(๓) มุ่งผลสัมฤทธิ์ของงานและปฏิบัติหน้าที่อย่างถูกต้องตามทำนองคลองธรรมต่อผู้อื่น

ส่วนที่ ๒

จรรยาบรรณต่อตนเองและวิชาชีพ

ข้อ ๗ บุคลากรพึงมีจรรยาบรรณต่อตนเอง และวิชาชีพ ดังนี้

(๑) เป็นผู้ที่มีศีลธรรม คุณธรรมจริยธรรม ยึดมั่นในการปฏิบัติหน้าที่ให้มีประสิทธิภาพ และมีประสิทธิผล โดยคำนึงประโยชน์โดยรวมเป็นสำคัญ

(๒) พัฒนาตนเองด้านวิชาชีพ และมีวิสัยทัศน์ให้ทันต่อพัฒนาการทางวิชาการอยู่เสมอ

(๓) ใช้วิชาชีพในการปฏิบัติงานของตนด้วยความซื่อสัตย์สุจริต ไม่แสวงหาประโยชน์โดยมิชอบจากการปฏิบัติงานในหน้าที่ของตนในกรณีที่วิชาชีพใดมีจรรยาบรรณวิชาชีพกำหนดไว้ บุคลากรต้องปฏิบัติตามจรรยาบรรณวิชาชีพที่ได้ถูกกำหนดไว้นั้นด้วย

ส่วนที่ ๓

จรรยาบรรณต่อการปฏิบัติงานและต่อหน่วยงาน

ข้อ ๘ บุคลากรพึงมีจรรยาบรรณต่อการปฏิบัติงาน และต่อหน่วยงาน ดังนี้

(๑) ปฏิบัติงานด้วยค่านิยมสร้างสรรค์ คือ กล้ายืนหยัดทำในสิ่งที่ถูกต้อง ซื่อสัตย์ สุจริตและมีความรับผิดชอบ โปร่งใสตรวจสอบได้ ไม่เลือกปฏิบัติ และมุ่งผลสัมฤทธิ์ของงาน

(๒) ปฏิบัติหน้าที่ และปฏิบัติงานตามที่ได้รับมอบหมายอย่างเต็มความสามารถ อุทิศตนเพื่อมุ่งพัฒนามหาวิทยาลัยให้เป็นองค์กรคุณภาพ ตามมาตรฐานที่กำหนดไว้ในข้อบัญญัติทางกฎหมายหรือระเบียบของทางราชการ

(๓) รักษาชื่อเสียง เกียรติภูมิของมหาวิทยาลัย ไม่แสวงหาประโยชน์จากชื่อ หรือทรัพยากรของมหาวิทยาลัยเพื่อประโยชน์ส่วนตน หรือหมู่คณะ ทั้งต้องไม่กระทำการใดๆ โดยใช้ชื่อหรือทรัพยากรของมหาวิทยาลัยในอันจะก่อให้เกิดความเสียหาย หรือเสียหายแก่มหาวิทยาลัย

ส่วนที่ ๔

จรรยาบรรณต่อผู้บังคับบัญชา ผู้บังคับบัญชาชั้นต้น ผู้ร่วมงาน และผู้ใต้บังคับบัญชา

ข้อ ๙ บุคลากรพึงมีจรรยาบรรณต่อผู้บังคับบัญชา ผู้บังคับบัญชาชั้นต้น ผู้ร่วมงาน และผู้ใต้บังคับบัญชา ดังนี้

(๑) ปฏิบัติต่อผู้บังคับบัญชา ผู้บังคับบัญชาชั้นต้น ผู้ร่วมงาน และผู้ใต้บังคับบัญชา โดยยึดหลักธรรมาภิบาล

(๒) ปฏิบัติต่อผู้บังคับบัญชา ผู้บังคับบัญชาชั้นต้น ผู้ร่วมงาน และผู้ใต้บังคับบัญชา ด้วยวิถีกัลยาณมิตร ไม่ประพฤติผิดทั้งทางพฤติกรรมหรือนิตินัยอันจะก่อให้เกิดความเสียหาย หรือความเสียหายต่อผู้บังคับบัญชา ผู้บังคับบัญชาชั้นต้น ผู้ร่วมงานและผู้ใต้บังคับบัญชา

(๓) ประพฤติปฏิบัติตนเป็นแบบอย่างที่ดี ไม่กระทำตนเป็นอุปสรรคต่อความเจริญของมหาวิทยาลัย

ส่วนที่ ๕

จรรยาบรรณต่อผู้เรียน ผู้รับบริการ ประชาชน และสังคม

ข้อ ๑๐ บุคลากรพึงมีจรรยาบรรณต่อผู้เรียน ผู้รับบริการ ประชาชน และสังคม ดังนี้

(๑) ปฏิบัติตนให้เป็นที่เชื่อถือ ศรัทธาของผู้เรียน ผู้รับบริการ ประชาชน และสังคม

(๒) ปฏิบัติงานในหน้าที่ของตนต่อผู้เรียน ผู้รับบริการ ประชาชน และสังคม อย่าง

เต็มความสามารถ มีความเป็นธรรม และมีมนุษยสัมพันธ์ที่ดี

(๓) ประพฤติปฏิบัติตนเป็นแบบอย่างที่ดี มีความสุภาพเรียบร้อยต่อผู้เรียน

ผู้รับบริการ ประชาชน และวางตนให้เหมาะสมกับวัฒนธรรมอันดีงามของสังคมไทย

(๔) รักษาข้อมูล หรือความลับของผู้เรียน ผู้รับบริการ ประชาชน ที่เกิดจากการปฏิบัติงานเพื่อปกป้องการใช้ข้อมูล หรือความลับอันเป็นเหตุที่ก่อให้เกิดความเสียหาย หรือความเสียหายต่อผู้เรียน ผู้รับบริการ และประชาชน

(๕) ละเว้นการกระทำการอันเป็นการละเมิดทั้งพฤติกรรมหรือนิตินัย อันจะก่อให้เกิดความเสียหาย หรือความเสียหายต่อผู้เรียน ผู้รับบริการ และประชาชน

ส่วนที่ ๖

จรรยาบรรณในฐานะอาจารย์ผู้สอน

ข้อ ๑๑ บุคลากรซึ่งปฏิบัติหน้าที่สอน นอกจากต้องปฏิบัติตามจรรยาบรรณใน ข้อ ๖ ถึง ข้อ ๑๐ แล้ว ยังต้องปฏิบัติตามจรรยาบรรณเพิ่มเติม ดังนี้

(๑) พัฒนาวิชาการของตนเองอยู่เสมอ เพื่อนำไปพัฒนากระบวนการสอน อันจะนำไปสู่การพัฒนาผู้เรียนอย่างแท้จริง

(๒) ตัดสินใจปฏิบัติกิจกรรมใดๆ โดยคำนึงถึงประโยชน์ที่จะเกิดแก่การเรียนรู้ของผู้เรียน

(๓) มุ่งมั่นพัฒนาผู้เรียนให้เต็มตามศักยภาพ ให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ให้มากที่สุดโดยการ

วิเคราะห์วินิจฉัยปัญหา และความต้องการของผู้เรียน รวมถึงพัฒนาการด้านต่างๆ ตามศักยภาพของผู้เรียน

(๔) พัฒนากิจกรรมการสอนที่มุ่งเน้นให้ผู้เรียนประสบผลสำเร็จในการแสวงหาความรู้ตามสภาพ

ความแตกต่างของบุคคล และสามารถสรุปความรู้ทั้งหลายได้ด้วยตนเอง ก่อให้เกิดค่านิยมและนิสัยในการเรียนรู้

(๕) ประเมินผลการเรียน และรายงานผลการพัฒนาคุณภาพของผู้เรียนอย่างเป็นระบบ ยุติธรรม

ภายในเวลาที่มหาวิทยาลัยกำหนด

(๖) ประพฤติ และปฏิบัติตนเป็นแบบอย่างที่ดีต่อผู้เรียน ด้วยการแสดงพฤติกรรม และการปฏิบัติ

ในด้านบุคลิกภาพทั่วไป การแต่งกาย กิริยา วาจา และจริยธรรมความเป็นครูอย่างสม่ำเสมอ ทำให้ผู้เรียนเคารพ และเลื่อมใสศรัทธา

ข้อ ๑๒ บุคลากรซึ่งปฏิบัติหน้าที่การวิจัย นอกจากต้องปฏิบัติตามจรรยาบรรณใน ข้อ ๖ ถึงข้อ ๑๐ หรือ ข้อ ๑๑ แล้ว ยังต้องปฏิบัติตามจรรยาบรรณในวิชาชีพของนักวิจัยด้วย

หมวดที่ ๒

การรักษาจรรยาบรรณ

ข้อ ๑๓ การละเลยไม่ปฏิบัติตามจรรยาบรรณตามข้อ ๖ ถึง ข้อ ๑๒ เป็นการกระทำความผิดจรรยาบรรณ

ข้อ ๑๔ การกระทำต่อไปนี้เป็นการกระทำความผิดจรรยาบรรณอย่างร้ายแรง

(๑) การนำผลงานทางวิชาการ หรือผลงานที่แสดงความชำนาญหรือเชี่ยวชาญของคนอื่นมาเป็นผลงานของตนเองโดยมิชอบ

(๒) การลวงละเมิดทางเพศหรือมีความสัมพันธ์ทางเพศกับผู้เรียน ซึ่งมีใช้คู่สมรสของตนเอง

(๓) การเรียก รับ หรือยอมจะรับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดจากผู้เรียน ผู้รับบริการ ประชาชน หรือผู้ซึ่งอาจได้รับประโยชน์จากการกระทำหรือไม่กระทำการใด

(๔) การเปิดเผยความลับของผู้เรียน หรือผู้รับบริการที่ได้มาจากการปฏิบัติหน้าที่หรือจากความไว้วางใจโดยมิชอบ ก่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้เรียนหรือผู้รับบริการ

(๕) การสอน หรืออบรมผู้เรียน เพื่อให้กระทำการที่รู้อยู่ว่าผิดกฎหมายหรือฝ่าฝืนศีลธรรมอันดีของประชาชนอย่างร้ายแรง

(๖) การแก้ไข หรือเปลี่ยนแปลงผลการเรียนหรือผลการสอบของผู้เรียนโดยมิชอบ การกระทำความผิดจรรยาบรรณอย่างร้ายแรงถือเป็นความผิดวินัย

หมวดที่ ๓

ส่วนที่ ๑

การดำเนินการทางจรรยาบรรณ

ข้อ ๑๕ ให้อธิการบดีพิจารณาแต่งตั้งคณะกรรมการจรรยาบรรณที่มีความเป็นอิสระและเป็นกลางเพื่อพิจารณาและวินิจฉัยการกระทำความผิดทางจรรยาบรรณ โดยมีจำนวนและวาระการดำรงตำแหน่งตามความจำเป็น ซึ่งต้องประกอบด้วยผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกเป็นประธาน และได้รับความเห็นชอบจากสภามหาวิทยาลัย

ข้อ ๑๖ ในกรณีที่มีผู้กล่าวหาอธิการบดีโดยมีพยานและหลักฐานที่น่าเชื่อถือที่สนับสนุนข้อกล่าวหาว่ามีการกระทำความผิดทางจรรยาบรรณ นายกสภามหาวิทยาลัยอาจพิจารณาแต่งตั้งคณะกรรมการจรรยาบรรณชุดใหม่ เพื่อพิจารณาและวินิจฉัยการกระทำความผิดทางจรรยาบรรณ โดยได้รับความเห็นชอบจากสภามหาวิทยาลัย

ส่วนที่ ๒

กระบวนการพิจารณาวินิจฉัย และการลงโทษการกระทำความผิดจรรยาบรรณ

ข้อ ๑๗ การดำเนินการพิจารณาและวินิจฉัยการกระทำความผิดจรรยาบรรณจะกระทำได้อต่อเมื่อ

(๑) มีผู้กล่าวหาโดยมีพยานหลักฐานน่าเชื่อถือที่สนับสนุนข้อกล่าวหาและได้แจ้งต่อผู้บังคับบัญชาของผู้ถูกกล่าวหาให้ดำเนินการ

ในกรณีที่ผู้บังคับบัญชาของผู้ถูกกล่าวหาไม่การภายใน ๓๐ วันนับแต่วันที่ทราบข้อกล่าวหา ให้ผู้กล่าวหาแจ้งต่ออธิการบดีหรือคณะกรรมการจรรยาบรรณตาม (๓) แล้วแต่กรณี

(๒) ผู้บังคับบัญชาขอให้ดำเนินการ ในกรณีที่ได้ดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ของตนที่มีอยู่แล้วแต่ไม่เป็นผล ให้แจ้งต่ออธิการบดีหรือคณะกรรมการจรรยาบรรณตาม (๓) แล้วแต่กรณี

(๓) คณะกรรมการจรรยาบรรณเห็นสมควรนอกเหนือจากกรณีตาม (๑) และ (๒)

ข้อ ๑๘ การพิจารณาดำเนินการการกระทำความผิดทางจรรยาบรรณ ให้เป็นไปตามที่คณะกรรมการจรรยาบรรณกำหนดและอาจแต่งตั้งคณะกรรมการเพื่อพิจารณาดำเนินการในส่วนที่เกี่ยวข้องได้

ข้อ ๑๙ การสอบสวนและพิจารณาการกระทำความผิดจรรยาบรรณต้องยึดหลักการให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบข้อกล่าวหา รับฟังการแก้ข้อกล่าวหาของผู้ถูกกล่าวหาอย่างเพียงพอ เปิดโอกาสให้มีการคัดค้านผู้สอบสวนหรือกรรมการได้และคุ้มครองผู้กล่าวหาหรือพยาน

ข้อ ๒๐ เมื่อคณะกรรมการจรรยาบรรณ สอบสวนหาข้อเท็จจริงเกี่ยวกับการกระทำความผิดจรรยาบรรณ เสร็จสิ้นแล้ว ให้เสนอรายงานความเห็นต่ออธิการบดีหรือนายกสภามหาวิทยาลัยแล้วแต่กรณีเมื่อพิจารณาวินิจฉัยแล้วเสนอต่อสภามหาวิทยาลัยเพื่อทราบ

ข้อ ๒๑ การกระทำความผิดจรรยาบรรณที่เป็นความผิดวินัยหรือผิดวินัยอย่างร้ายแรง ให้ดำเนินการทางวินัยตามกฎหมายว่าด้วยกรนั้น ถ้าไม่เป็นความผิดวินัยให้ผู้บังคับบัญชาดำเนินการ ดังนี้

(๑) ตักเตือน หรือ

(๒) สั่งให้ดำเนินการให้ถูกต้องภายในเวลาที่กำหนด หรือ

(๓) ทำทัณฑ์บน

เมื่อได้ดำเนินการตามวรรคหนึ่งแล้วให้บันทึกไว้ในทะเบียนประวัติบุคคลด้วย

หมวดที่ ๔

การคัดค้านและการอุทธรณ์และร้องทุกข์

ข้อ ๒๒ ให้คณะกรรมการอุทธรณ์และร้องทุกข์ประจำมหาวิทยาลัยทำหน้าที่พิจารณาในกรณีที่มีการอุทธรณ์คำสั่งลงโทษทางจรรยาบรรณ

ข้อ ๒๓ บุคคลผู้ถูกลงโทษทางจรรยาบรรณมีสิทธิอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการอุทธรณ์และร้องทุกข์ประจำมหาวิทยาลัยได้ภายใน ๓๐ วันทำการ นับแต่วันที่ได้รับแจ้งโทษทางจรรยาบรรณ

ข้อ ๒๔ การอุทธรณ์และการพิจารณาอุทธรณ์คำสั่งลงโทษทางจรรยาบรรณให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ และวิธีการที่กำหนดในข้อบังคับมหาวิทยาลัยว่าด้วยการอุทธรณ์และการร้องทุกข์

หมวดที่ ๕

การส่งเสริมจรรยาบรรณ

ข้อ ๒๕ ให้มหาวิทยาลัยกำหนด และพัฒนา มาตรฐานจรรยาบรรณที่เป็นค่านิยมหลักที่ควรประพฤติปฏิบัติโดยการมีส่วนร่วมของบุคลากรและประกาศเผยแพร่ให้เป็นที่ทราบโดยทั่วไปในมหาวิทยาลัย

ประกาศ ณ วันที่ ๑๒ เดือน มีนาคม พ.ศ. ๒๕๕๖

(ศาสตราจารย์เกษม สุวรรณกุล)

นายกสภามหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

คำสั่งคณะกรรมการคณาจารย์

ที่ ๓๖ /๒๕๕๕

เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการดำเนินงานจรรยาบรรณวิชาชีพ

.....
เพื่อให้การดำเนินงานจรรยาบรรณวิชาชีพ เป็นไปด้วยความเรียบร้อยและมีประสิทธิภาพ อาศัยคำสั่งมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒที่ ๓๔๑๑/๒๕๕๔ ลงวันที่ ๑๐ ตุลาคม พ.ศ.๒๕๕๔ เรื่อง การมอบอำนาจของอธิการบดีให้ผู้ปฏิบัติราชการแทน จึงแต่งตั้งกรรมการดังนี้

๑. รองศาสตราจารย์ศศิธร	วรรณพงษ์	ที่ปรึกษา
๒. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ทัศนียา	วังสะจันทนนท์	ประธานกรรมการ
๓. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ลาวัณย์	รัตนเสถียร	กรรมการ
๔. อาจารย์ ดร.ศรีสุดา	รัศมีพงศ์	กรรมการ
๕. อาจารย์อุบลนา	ขวัญบุญจันทร์	กรรมการ
๖. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ชฎาภรณ์	วัฒนวิไล	กรรมการ
๗. พันตำรวจเอกหญิง ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เอื้อญาติ ชูชื่น		กรรมการ
๘. อาจารย์วรานูช	กาญจนเวนิช	กรรมการ
๙. ผู้ช่วยศาสตราจารย์พรवीณ์	ชื่นใจเรือง	กรรมการ
๑๐. อาจารย์วิไลกุล	หนูแก้ว	กรรมการและเลขานุการ

ทั้งนี้ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

สั่ง ณ วันที่ ๑๕ มิถุนายน พ.ศ.๒๕๕๕

(รองศาสตราจารย์ศศิธร วรรณพงษ์)
คณบดีคณะพยาบาลศาสตร์
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ